

**«ΜΙΑ ΣΥΝΕΧΗΣ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑ ΣΥΜΦΙΛΙΩΣΗΣ ΜΕ ΤΟΝ ΕΑΥΤΟ ΚΑΙ ΤΗΝ
ΑΣΘΕΝΕΙΑ»: ΜΕΤΑΣΥΝΘΕΣΗ ΤΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ ΔΙΕΡΕΥΝΗΣΗΣ ΤΗΣ ΒΙΩΜΕΝΗΣ
ΕΜΠΕΙΡΙΑΣ ΤΗΣ ΨΥΧΙΚΗΣ ΝΟΣΟΥ**

Καϊτέ Χάρις, Καρανικόλα Μαρία, Ελισάβετ Παπαθανάσογλου, Αναστάσιος Μερκούρης

Εισαγωγή/Υπόβαθρο: Οι εμπειρίες των ατόμων με σοβαρή και παγιωμένη ψυχική νόσο (ΣΠΨΝ), τις περισσότερες φορές, είτε δεν γίνονται αντιληπτές από τη διεπιστημονική ομάδα είτε δεν περιλαμβάνονται στο θεραπευτικό πλάνο.

Σκοπός: Συστηματική ανασκόπηση και ερμηνευτική μετα-σύνθεση ποιοτικών μελετών διερεύνησης της βιωμένης εμπειρίας ΣΠΨΝ.

Μέθοδος: Εφαρμόστηκε: 1) συστηματική ανασκόπηση της βιβλιογραφίας βάσει συγκεκριμένων κριτηρίων, 2) κριτική αξιολόγηση της ποιότητας των υπό επιλογή μελετών με το εργαλείο CASP, και 3) ερμηνευτική μετα-σύνθεση των αποτελεσμάτων των επιλεγμένων μελετών βάσει της μετά-εθνογραφικής μεθόδου.

Η αναζήτηση της βιβλιογραφίας έγινε μεταξύ Μαΐου και Ιουλίου 2014 στις βάσεις δεδομένων CINAHL, MEDLINE, PubMed, με λέξεις κλειδιά όπως “severe and persistent mental illness”, “schizophrenia”, “bipolar”, “lived experience”, “narrative”, και συνδυασμό αυτών. Κριτήρια εισδοχής ήταν: 1) δημοσίευση i) μεταξύ 2000 και 2014, ii) στην Αγγλική γλώσσα, iii) σε περιοδικό με σύστημα κριτών. Μελέτες περίπτωσης και μελέτες διερεύνησης συγκεκριμένων πτυχών της ΣΕΨΝ απερρίφθησαν.

Αποτελέσματα: Συμπεριελήφθησαν 15 μελέτες. Το πυρηνικό θέμα που αναδύθηκε αφορούσε σε «έναν διαρκή αγώνα για συμφιλίωση με τον εαυτό και τη νόσο». Βασικά υποθέματα ήταν «Αναγνώριση της χαμένης ταυτότητας του εαυτού», «Η κλεμμένη ζωή» και «Αναζητώντας την ειρήνη και την αποδοχή». Συγκεκριμένα, διαφάνηκε ότι τα άτομα με ΣΠΨΝ τις περισσότερες φορές βιώνουν μια σύγκρουση μεταξύ της προσωπικής τους ταυτότητας και των απαιτήσεων της νέας πραγματικότητας που επιφέρει η νόσος. Στο πλαίσιο αυτό, περιέγραψαν απώλεια της προσωπικής και κοινωνικής ταυτότητας και των ρόλων που τις συνοδεύουν, μείωση της αυτοεκτίμησης και ανασφάλεια. Τα βιώματα αυτά μπορεί να γίνουν αντιληπτά ως μια συνεχής και επίπονη προσπάθεια, προκειμένου να ανακτήσει κανείς την προσωπική του ταυτότητα και να ενταχθεί στην κοινωνία.

Συμπεράσματα/Κλινικές Εφαρμογές/Εισηγήσεις: Η αναγνώριση της σπουδαιότητας της προσωπικής ταυτότητας στο συνεχές της ΣΠΨΝ μπορεί να αποτελέσει το επίκεντρο στοχευμένων ψυχοκοινωνικών παρεμβάσεων. Επιπλέον, αναδεικνύεται η αναγκαιότητα της ενδυνάμωσης των ψυχικά πασχόντων με απώτερο στόχο την ενίσχυση της ορθής εφαρμογής της φαρμακοθεραπείας.